

„Vi foreslår for det første, at der lægges loft over den sognekommunale skatteudskrivning på fast ejendom, og dette er for så vidt slet ikke noget nyt. Den højtærede finansminister har i tidligere betragtninger været inde på problemet ved at foreslå et vist forhold mellem skatteprocenten og grundskyldpromillen i den sognekommunale beskatning. Vi foreslår, at den sognekommunale grundskyldpromille højst må udgøre 3 gange det tal, der angiver den gennemsnitlige størrelse af skatteprocenten i kommunen for de nærmest foregående 4 år. Sognekommunerne vil altså fortsat kunne fastsætte ligningsforholdet mellem personlige skatter og ejendomsskatter. Det, der sker, er, at man begrænser forholdet mellem skatteprocent og grundskyldpromille. Vi ved meget vel, at forholdene er forskellige fra sognekommune til sognekommune, og at det derfor vil være nødvendigt at gennemføre visse overgangsbestemmelser. Vi har ikke i lovforslaget stillet forslag i denne henseende, men vi vil gerne under den udvalgsbehandling, som vi regner med vil finde sted, med den højtærede indenrigsminister drøfte denne side af sagen, som vi også lægger vægt på.“

2) I § 8 affattes stk. 2 således:

„Statskassens årlige tilskud udgør 2 mill. kr. for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest foregående kalenderår har været mindre end 5, dog at tilskuddet ikke kan overstige 60 mill. kr.“

I den nugældende affattelse, der stammer fra 1933, har bestemmelsen følgende ordlyd:

„Statskassens årlige tilskud udgør 465 000 kr. for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest foregående kalenderår har været mindre end forrentningsprocenten af handelsværdien for regnskabsåret 1929-30 (4,3), dog at tilskuddet ikke kan overstige 20 mill. kr.“

Den foreslåede ændring indebar efter forslagsstillernes opfattelse kun en ajourføring af de gældende regler, når man tog pris- og renteforholdenes udvikling siden 1933 i betragtning.

Indenrigsministeren fandt forslaget vedrørende § 6 meget mærkeligt. „Man har ganske vist tidligere her i tinget set et forslag — fra den forrige regering — hvor forholdet var sat således, at grundskyldpromillen højst kunne være 5 gange skatteprocentens højde; men dér var det dog skatteprocenten i det samme år, man skulle sammenligne med, hvorimod det i det foreliggende lovforslag er den gennemsnitlige skatteprocent for de fire foregående år, man skal sammenligne med. Det vil sige, at enhver forhøjelse af kommunens